

Много одрасиве, дебри сиромашни
и ситани беззаконни,
Ваша осои вмазати, тьмани
и пензери лярани.

30

Всак, кидер е, и изивер
Вопитове пред мене
Моа земере и отпаса
Тур ли позаравнене
Тур ли ввора да зрива
Изаере прокитро,
Там ли е, там ли е,
Там ли е срдцего.

ИЗ

Ватогениот.

Българинъ отива на заточение и се
прощава съ неговата сестра
(посвещава се на бившият заточеник.)

58 Согомъ, прощавай, небеса мила,
Отивамъ аза въ незнаенъ ндъв
Судбага ми се вора ринила,
Менъ ми оиди пристигашенъ сѣдъ.
На заточение, въ сѣрани дометни,
Въ земъ незнаенъ неволенъ робъ
Тамъ да се скай въ окови вогни,
Безъ да знаемъ ти моитъ грѣбъ.
Нима да идешъ сѣрима рано
Тамъ да пушишъ, да поимъ свѣтъ,
Ни да парвораши злато, прасирочно
Какъ сии зривали нии изноирѣвъ.
Отъ мене нии ти не дѣй пѣкѣ,
Нивъ минувой вѣкъ како знаишъ,
Но не дѣй мѣдъри, не дѣй ти плака
И предъ душмани зрѣвъ на куравъ.
Модѣ, иригидишъ мѣдърко на вѣдъ
Сама негѣрѣда, ситъ пеленакъ,
Тамъ се съ него, горди се съ него,
Че ти из бѣде добръ пѣсѣкъ.
Киди, киди ти, поиде мѣлка пѣи му:
"Васи, мѣкъ сине, и пѣрѣри,
Пувѣро на мѣдѣне вѣдѣти ти не му,
Нѣко за нади ти отивѣри."

